

[Hans Hækkerup]

til den amerikanske ambassadør her i landet dagen efter folketingets vedtagelse af teksten.

Spørgeren ønsker at sikre sig, at regeringen som sådan har opfordret den amerikanske regering til at ændre sin politik som nævnt i dagsordenen.

Svar (29/11 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringen har ved en række lejligheder drøftet den amerikanske Mellemamerikapolitik, herunder USAs handelsembargo over for Nicaragua og genoptagelsen af Manzanillo-drøftelserne, med USA. Det er sket såvel inden for rammerne af EF-samarbejdet som nationalt. Nationalt er det sket ved, at udenrigsministeren har benyttet sig af møder med amerikanske regeringsmedlemmer og med den herværende amerikanske ambassadør.

Udenrigsministeren vil også i fremtiden føre sådanne drøftelser.

Spm. nr. S 296

Til *ministeren for skatter og afgifter* (15/11 85) af:

Agerschou (SF):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at der ved den kommende 18. almindelige vurdering sker en grundværdiansættelse af lystgårde o.lign., således at ejere heraf kommer til at betale den grundskat, der svarer til parcelhusejeres grundskatter?«

Begrundelse

Den 18. almindelige vurdering pr. 1. januar 1986 ser desværre ud til at ville medføre, at de hidtidige skævheder i grundvurderingen og dermed betaling af grundskatter fortsætter. Det fremgår således af ligningsrådets vedtagelse af cirkulæret om 18. almindelige vurdering pr. 1. januar 1986 (statsskattedirektoratets cirkulære af 7. oktober 1985), at landejendomme fortsat skal ansættes efter den såkaldte bondegårdsregel. Men i en lang række tilfælde bruges landejendomme i dag fortrinsvis til beboelse.

Det er helt urimeligt, at medens parcelhuses grundværdi ansættes efter det såkaldte byggeretsprincip, så vil en række ejendomme, der formelt er registreret som landbrugsjendomme, få en meget lavere grundværdi

end et betydelig mindre parcelhus, f.eks. huse, der er opført efter reglerne om landarbejderboliger.

Vurderingsloven giver mulighed for at ansætte grundværdien efter »parcelhusreglen«, når landbrugsejendommen reelt er en lystgård eller i øvrigt først og fremmest tjener som ejerens bolig. Dette bruges imidlertid yderst sjældent.

Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at beboere på lystgårde får en meget lavere grundskat end parcelhusejere og lejere i beboelsejendomme.

Svar (26/11 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Efter vurderingslovens § 33, stk. 1, skal vurderingsrådet i forbindelse med vurderingen træffe bestemmelse om, hvorvidt en ejendom er helt eller delvis landbrugsmæssigt benyttet.

Hvis dette er tilfældet, skal grundværdiansættelsen ske efter den såkaldte bondegårdsregel i vurderingslovens § 14.

Hvis ejendommen ikke kan anses for landbrugsmæssigt benyttet, skal grundværdien derimod ansættes efter hovedreglen i vurderingslovens § 16.

Ved bedømmelsen af, om en ejendom er helt eller delvis landbrugsmæssigt benyttet, skal vurderingsrådet foretage et skøn over den værdimæssige størrelse af ejendommens beboelsesmoment sammenholdt med den værdimæssige størrelse af ejendommens landbrugsmæssige element.

Som det fremgår af statsskattedirektoratets cirkulære af 7. oktober 1985 om 18. almindelige vurdering, vil statsskattedirektoratet fremkomme med en nærmere vejledning om de momenter, der skal lægges til grund ved afgørelsen af, om en ejendom skal anses for helt eller delvis benyttet til landbrug.

Denne vejledning vil blive udarbejdet på grundlag af de afgørelser, som landsskatteretten har truffet om dette problem.

Hvis vurderingsrådet herefter skønner, at grundværdien skal ansættes efter vurderingslovens § 16, har det adgang til at ansætte grundarealet for den pågældende bolig for ejeren til en værdi svarende til de gældende handelspriser og altså ikke efter bondegårdsreglen.